

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 263/06-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 2006 predbežne prerokoval sťažnosť V. K., T., zastúpeného advokátkou JUDr. E. H., K, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 1263/1998, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. K. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. júla 2006 doručená sťažnosť V. K., T. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. E. H., K., v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 1263/1998.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ 15. apríla 1998 podal okresnému súdu žalobu o zaplatenie 20 000 Sk s príslušenstvom. Dňa 14. mája 1998 ho okresný súd vyzval na zaplatenie súdneho poplatku a dosiaľ nariadil termíny pojednávania na 26. apríl 2001, 16. október 2001, 12. máj 2006 a 3. október 2006.

Dňa 4. júla 2006 sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedovi okresného súdu, ktorá bola doručená 6. júla 2006, a do podania sťažnosti ústavnému súdu na ňu sťažovateľ nedostal odpoveď.

Sťažovateľ namieta, že od podania žaloby prešlo viac ako osem rokov, a je toho názoru, že okresný súd je nečinný a konanie neúmerne predlžuje. Preto navrhuje, aby ústavný súd prijal nález, ktorým vysloví porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 1263/1998, prikáže okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov, prizná mu primerané finančné zadostučinenie 30 000 Sk a úhradu trov konania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy

vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho prejednávania.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V prípadoch namietaného porušenia základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru v dôsledku zbytočných prietáhov v konaní považuje ústavný súd za účinný prostriedok nápravy sťažnosť podanú predsedovi príslušného súdu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“), resp. do 31. marca 2005 sťažnosť podľa § 17 a nasl. zákona č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov.

Účelom práva účastníka konania podať sťažnosť na prietahy podľa zákona o súdoch (resp. pred 1. aprílom 2005 podľa zákona o štátnej správe súdov) je poskytnúť príležitosť všeobecnému súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho nečinnosťou alebo nesprávnym postupom (I. ÚS 20/05). Až vyčerpaním tohto prostriedku bez dosiahnutia jeho účelu sú v zmysle princípu subsidiarity podľa čl. 127 ods. 1 ústavy splnené podmienky na konanie pred ústavným súdom. Ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti na ďalšie konanie bez splnenia tejto podmienky, ak sťažovateľ preukáže, že ju nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde), najmä ak využitie uvedeného prostriedku nápravy nemožno vzhľadom na okolnosti daného prípadu pokladať za postup umožňujúci dosiahnuť účinnú ochranu základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov (napr. III ÚS 132/05).

Sťažnosť na prieťahy v konaní sp. zn. 19 C 1263/1998 bola okresnému súdu doručená 6. júla 2006. Podľa § 65 ods. 1 zákona o súdoch má predseda okresného súdu na jej vybavenie 30-dňovú lehotu, ktorá môže byť v odôvodnených prípadoch podľa § 65 ods. 2 zákona o súdoch predĺžená maximálne tak, aby bola sťažnosť vybavená do troch mesiacov od jej doručenia. Sťažovateľ doručil sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavnému súdu už 21. júla 2006, t. j. pred uplynutím lehoty na vybavenie sťažnosti orgánom štátnej správy súdov.

Ústavný súd preto v súlade so svojou judikatúrou (IV. ÚS 74/05, II. ÚS 144/06) vyhodnotil sťažnosť podanú predsedovi okresného súdu len ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak taká sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prieťahom vo veci samej.

Vzhľadom na to túto skutočnosť ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej neprípustnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2006